

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het Advocatenblad zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. H.J.A. Knijff, mr. I.E.M. Sutorius, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

MAATREGEL IN BEROEP TOEGEVOEGD

Hof van Discipline, 17 mei 2002, nr. 3462

(*mrs. Franssen, Beker, Sterk, Smits en Pannekoek-Dubois*)

Raad van Discipline Arnhem, 25 juni 2001

(*mrs. Van Ginkel, Baks, Bosma, Van de Loo en Poelmann*)

Ambtshalve vernietiging door het hof van een beslissing van de raad voorzover ter zake van gegrond bevonden klachtonderdelen geen maatregel is opgelegd.

De advocaat die een appèldagvaarding naar de deurwaarder stuurt dient erop toe te zien dat daadwerkelijk tijdige betekening plaatsvindt.

- *Advocatenwet artt. 46 (1.4.1. Termijnen) en 56 lid 1 (Tuchtprocesrecht)*
- *Gedragsregel 4*

Feiten

Mr. X staat klager bij in een procedure tegen diens wederpartij A. De rechtbank veroordeelt in conventie klager tot betaling van ongeveer f 900.000 aan A en in reconventie, uitvoerbaar bij voorraad, veroordeelt zij A tot betaling van f 40.000 aan klager. Daarnaast veroordeelt zij klager in de kosten van het geding in conventie.

Mr. X en klager spreken af dat mr. X voor klager hoger beroep instelt tegen het vonnis in conventie en dat hij het vonnis in reconventie executeert.

Bij brief van 2 februari bevestigt mr. X dat het vonnis in reconventie zo spoedig mogelijk zal worden geëxecuteerd.

Bij brief van 15 februari verzendt mr. X de appèldagvaarding naar een deurwaarderskantoor met het verzoek deze uit te brengen tegen een zitting medio april, onder mededeling dat de appèltermijn verstrijkt op 22 maart alsmede dat de toevoeging is aangevraagd maar nog niet verleend.

Bij brief van 30 maart bericht mr. X aan klager dat de termijn voor hoger beroep is verstreken zonder dat hoger beroep is ingesteld. Bij brief van diezelfde datum stelt mr. X het deurwaarderskantoor aansprakelijk voor alle door klager te lijden schade als gevolg van het niet-tijdig instellen van hoger beroep. Mr. X wijst er daarbij op dat na ontvangst van zijn brief van 15 februari het deurwaarderskantoor tweemaal contact met zijn kantoor heeft opgenomen met een vraag over die toevoeging.

Bij brief van 31 maart ontkent het deurwaarderskantoor elke aansprakelijkheid, stellende dat de brief van mr. X d.d. 15 februari en de dagvaarding nooit door het kantoor zijn ontvangen. Geen van de medewerkers kan zich iets van de door mr. X bedoelde telefoongesprekken herinneren.

Mr. X gaat niet over tot executie van het vonnis in reconventie.

Klacht

Naast een aantal andere klachtonderdelen verwijt klager aan mr. X dat hij:

- heeft verzuimd tijdig appèl in te stellen van het in conventie gewezen vonnis;
- heeft verzuimd over te gaan tot executie van het vonnis in reconventie, ondanks afspraak dit wel te doen;
- klager ten onrechte niet heeft geïnformeerd over het standpunt van het deurwaarderskantoor terzake het niet tijdig instellen van appèl.

Overwegingen van de raad

- De raad wil wel aannemen dat mr. X zijn brief van 15 februari en de dagvaarding aan de deurwaarder verzonden heeft, maar zijn verantwoordelijkheid voor het instellen van hoger beroep strekte verder dan dat. Het lag op de weg van mr. X erop toe te zien dat daadwerkelijk tijdige betekening zou plaatsvinden. Daarvoor was het niet voldoende dat mr. X in zijn brief aan de deurwaarder vermeld had wanneer de hogerberoepstermijn zou aflopen. Hij had tijdig moeten verifiëren of de deurwaarder inmiddels aan zijn opdracht uitvoering had gegeven. Zo niet, dan had hij zonedig nog aanvullende instructies kunnen geven. Het in de optiek van mr. X met het deurwaarderskantoor gevoerde overleg over de ontbrekende toevoeging maakt dat niet anders.
- Mr. X heeft tot zijn verweer tegen dit klachtonderdeel naar voren gebracht dat hij nader met klager heeft besproken om af te zien van tenuitvoerlegging van het vonnis in reconventie, in verband met de aanmerkelijke kans dat A, gelet op de omvang van diens tegenvordering en het restitutierisico ingeval diens vordering in hoger beroep bekrachtigd zou worden, zich met succes tegen executie zou verzetten. Klager heeft betwist dat mr. X in die zin met hem gesproken heeft.
De raad acht de nadere standpuntbepaling van mr. X niet onaannemelijk, maar hij had zulks na de eerdere bevestiging bij brief dat hij opdracht zou geven tot executie, wel schriftelijk moeten vastleggen. Nu mr. X dat niet heeft gedaan treft hem het tuchtrechtelijk verwijt dat hij bij klager onvoldoende duidelijkheid heeft geschapen omtrent hetgeen deze ter zake van mr. X mocht verwachten.
- Het lag op de weg van mr. X om klager onverwijld van het antwoord van de deurwaarder op zijn brief van 30 maart in kennis te stellen, teneinde klager de gelegenheid te bieden zich een volledig beeld te vormen van de omstandigheden die ertoe hebben geleid dat niet-tijdig hoger beroep werd ingesteld. Mr. X heeft wel gesteld

dat hij klager mondeling op de hoogte heeft gebracht, maar hij heeft dat onvoldoende aannemelijk kunnen maken.

De raad beoordeelt de hier genoemde klachtonderdelen gegrond, verklaart de overige klachtonderdelen ongegrond en legt aan mr. X geen maatregel op. In dit laatste verband overweegt de raad dat mr. X nog stagiaire was in de voor de klacht relevante periode en dat hij inmiddels de advocatuur heeft verlaten.

Overwegingen van het hof

In het door klager ingestelde hoger beroep overweegt het hof allereerst, onder verwijzing naar art. 56 lid 1 Advocatenwet, dat een klager hoger beroep kan instellen indien zijn klacht geheel of ten dele ongegrond is verklaard. Dit betekent dat klager geen hoger beroep kan instellen tegen overwegingen van de raad met betrekking tot, of tegen de beslissing van de raad op, de klachtonderdelen die door de raad gegrond zijn verklaard. Klager kan derhalve in zoverre niet worden ontvangen in zijn hoger beroep.

Het hof vernietigt evenwel ambtshalve de beslissing van de raad voorzover ter zake van de gegrond bevonden klachtonderdelen aan mr. X geen maatregel is opgelegd. Het hof is met eenparigheid van stemmen van oordeel dat, gezien de aard en de ernst van de in die onderdelen aan mr. X verweten gedragingen, de maatregel van enkele waarschuwing passend en geboden is.

In zoverre de raad klachtonderdelen ongegrond heeft verklaard verenigt het hof zich met de beslissing van de raad.

Volgt

Het hof verklaart klager deels niet-ontvankelijk in zijn hoger beroep; vernietigt de beslissing van de raad in zoverre aan mr. X ter zake van de gegrond verklaarde onderdelen van de klacht geen maatregel is opgelegd en legt terzake alsnog een waarschuwing op; bekrachtigt de beslissing voor het overige.

Noot

De klager kan beroep instellen van een beslissing van de raad indien en voorzover zijn klacht geheel of ten dele ongegrond is verklaard (art. 56 Advocatenwet). Volgens vaste rechtspraak van het hof staat voor klager geen beroep open in zoverre zijn klacht gegrond is verklaard maar terzake aan de advocaat geen maatregel is opgelegd of een maatregel die naar het oordeel van klager niet verstrekkend genoeg is. Ook wanneer klager het met de beslissing (tot gegrondverklaring) eens is, maar niet met de overwegingen waarop deze berust, heeft hij niet de mogelijkheid van appèl.

In lijn hiermee werd de klager in deze zaak niet-ontvankelijk verklaard in zijn appèl voorzover dit zich richtte tegen de beslissing van de raad om aan de advocaat geen maatregel op te leggen met betrekking tot de klachtonderdelen die de raad gegrond achtte. Niettemin had klager succes met juist dat deel van zijn hoger beroep, omdat het hof ambtshalve de beslissing van de raad met betrekking tot deze onderdelen van de klacht vernietigde en in dat kader aan de advocaat alsnog een waarschuwing oplegde.

Hier nam het hof mijns inziens processueel een verkeerde afslag. Als gevolg van de partiële niet-ontvankelijkheid had het hof zich moeten onthouden van inhoudelijke beoordeling van de desbetreffende klachtonderdelen. Aan de beklaagde advocaat, die niet ter zitting van het hof aanwezig was, is nu een maatregel opgelegd waarop hij, in het licht van eerdere uitspraken van het hof, niet bedacht had behoeven te zijn. Een toekomstige klager in een vergelijkbare positie zal aan de beslissing een reden ontlenen om appèl in te stellen, ook al is hij daarin kennelijk niet-ontvankelijk, met de gedachte dat het hof misschien aan zijn opvatting over de op te leggen tuchtrechtelijke maatregel alsnog ambtshalve tegemoet komt. De advocaat moet er rekening mee houden dat in een dergelijk geval het appèl, hoewel kennelijk niet-ontvankelijk, toch kan leiden tot een inhoudelijke beoordeling en een nieuwe beslissing ten aanzien van een op te leggen maatregel.

Maar misschien moeten we aannemen dat het om een incidentele, minder gelukkige beslissing gaat.

CHBW

OPTREDEN IN EEN STRAFZAAK

Hof van Discipline, 28 juni 2002, nr. 3381

(mrs. Peeperkorn, Van der Hel, Kiers-Becking, Hooykaas en Fjévier)

Raad van Discipline Amsterdam, 19 februari 2001

(mrs. Kist, Van Es, Hamming, Knipscheer en Van den Biesen)

Optreden van een advocaat in een strafzaak

- Artikel 46 (2.3 Gedragingen in strafzaken)
- Gedragsregel 16 lid 2

Inhoud van de klacht

De klacht houdt zakelijk weergegeven in, dat mr. X in strijd met artikel 46 Advocatenwet heeft gehandeld doordat hij op 23 maart 1999 A, aangever van de strafbare feiten waarvoor de cliënt van mr. X werd vervolgd, heeft opgebeld en hem heeft medegedeeld, althans heeft gesuggereerd, dat het niet nodig was te verschijnen op de oproeping van de rechter-commissaris om als getuige te worden gehoord en voorts dat hij daarover reeds telefonisch contact had gehad met de rechter-commissaris. Door aldus te handelen heeft mr. X volgens klager, hoofdofficier van Justitie te Z, getracht deze getuige op onoorbare wijze te beïnvloeden.

Overweging van de raad

Ter beoordeling van de raad staat allereerst de vraag of klager ontvankelijk is in zijn klacht nu hij door het gestelde optreden van mr. X niet rechtstreeks in zijn belangen is geschaad. Klager heeft ter zitting verklaard de klacht tegen mr. X te hebben ingediend vanuit zijn zorg voor een behoorlijke (straf)rechtspleging. Tegen die achtergrond dient klager in zijn klacht ontvankelijk te worden geacht.

Klager heeft gesteld dat mr. X in het telefoongesprek met A op 23 maart 1999 ontoelaatbare druk op A heeft uitgeoefend om af te zien van

het afleggen van een verklaring bij de rechter-commissaris op 26 maart 1999 indien hij niets aan zijn eerdere verklaring zou hebben toe te voegen. Naar het oordeel van klager heeft mr. X daardoor A, de belangrijkste getuige in deze zaak en aangever van het strafbare feit waarvan de cliënt van mr. X op dat moment werd verdacht, beïnvloed en het onderzoek belemmerd.

Mr. X heeft niet betwist op 23 maart 1999 telefonisch contact te hebben gehad met A en hem te hebben medegedeeld dat hij van verschijning bij de rechter-commissaris op 26 maart 1999 teneinde te worden gehoord als getuige zou kunnen afzien, indien hij niets naders aan zijn eerdere verklaring zou hebben toe te voegen. Mr. X heeft bestreden dat hij A op dat moment heeft bericht dat hij reeds met de rechter-commissaris zou hebben gesproken over het telefonisch benaderen van A. Voorts heeft hij betwist dat hij tijdens dit telefoongesprek onoorbare druk op A heeft uitgeoefend dan wel hem anderszins heeft geïntimideerd.

Naar het oordeel van de raad dient bij het benaderen van getuigen in een geval als het onderhavige door de verdediging van de verdachte met grote omzichtigheid te werk te worden gegaan. Waar de getuige is opgeroepen om te worden gehoord uitsluitend op verzoek van de advocaat van de verdachte, staat het deze advocaat weliswaar vrij deze getuige te benaderen, doch dient hij zich ervan bewust te zijn dat het enkele benaderen van een dergelijke getuige reeds een zeker intimiderend effect zou kunnen hebben. Zulks geldt eens te meer waar de getuige, zoals in het onderhavige geval, ook aangever was van het strafbare feit waarvan de cliënt van mr. X werd verdacht en deze getuige werd benaderd drie dagen voordat hij door de rechter-commissaris zou worden gehoord.

In het onderhavige geval blijkt uit de verklaring van A niet waaruit het intimiderende en bedreigende karakter van het optreden van mr. X op 23 maart 1999 heeft bestaan. A verklaart weliswaar dat hij zich beduusd en geïntimideerd voelde, doch uit zijn verklaring blijkt niet op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat mr. X zich onoorbaar jegens hem heeft gedragen. Ook de zich bij de stukken bevindende verklaring van zijn echtgenoot biedt geen aanknopingspunt voor de conclusie dat mr. X 'undue influence' jegens A heeft uitgeoefend.

Volgt

Ongegrondverklaring van de klacht.

Overwegingen hof

Klager heeft tegen de beslissing van de raad drie grieven opgeworpen. Deze houden het volgende in:

Grief 1:

Ten onrechte komt de raad tot de conclusie dat mr. X zich jegens de getuige niet onoorbaar heeft gedragen.

Grief 2:

De raad hecht onvoldoende waarde aan de omstandigheid dat er twee getuigen zijn die een duidelijke verklaring afleggen over de inhoud van het door mr. X op 23 maart 1999 met de getuige gevoerde telefoongesprek.

Grief 3:

De vaststelling door de raad van de feiten is juist of onvolledig.

De eerste twee grieven heeft klager ter zitting aldus toegelicht, dat zijn klacht in de eerste plaats betreft dat mr. X de getuige A, als meest belangrijke getuige tevens aangever van het strafbare feit, heeft benaderd zonder overleg met de rechter-commissaris. Dat is aan een raadsman, zo stelt klager, niet toegestaan. Voorts, en in de tweede plaats, acht klager ook de wijze waarop mr. X het betreffende telefoongesprek met de getuige heeft gevoerd, klachtwaardig. Uiterst subsidiair verzoekt klager om het horen van getuigen.

Klager doet – met juistheid – zijn klacht niet steunen op gedragingen van mr. X in strijd met Gedragsregel 16 lid 2. De getuige A is niet te beschouwen als een getuige die door het Openbaar Ministerie is gedagvaard of opgeroepen.

Anders dan klager aanvoert, geldt niet de regel dat het een advocaat niet is toegestaan een op zijn verzoek opgeroepen getuige te benaderen. Een dergelijke regel zou afbreuk doen aan de bevoegdheden van de advocaat, als raadsman van een verdachte, om gegevens te verzamelen ten dienste van de verdediging, hetgeen te meer klemt nu de officier van Justitie eveneens die bevoegdheid heeft. Zulks wordt niet anders doordat, in dit geval, de officier van Justitie zich niet heeft verzet tegen het verzoek van mr. X om A als getuige op te roepen of doordat het hier betrof een (gesloten) opdracht van de rechtbank aan de rechter-commissaris om deze getuige te horen, aan welke opdracht laatstgenoemde in beginsel gevolg dient te geven.

Of mr. X zich had moeten onthouden van het benaderen van de getuige dient te worden beoordeeld aan de hand van de omstandigheden. Bij die beoordeling staat centraal het belang van de waarheidsvinding, met name in die zin dat de getuige, na te zijn benaderd door mr. X, bij de rechter-commissaris niet geheel naar waarheid of niet volledig zou verklaren. Van zodanige omstandigheden is niet genoegzaam gebleken. De getuige was een volwassen persoon, niet labiel of anderszins beïnvloedbaar en was niet, bijvoorbeeld als slachtoffer, betrokken bij de strafbare feiten terzake waarvan de cliënt van mr. X werd vervolgd. De enkele omstandigheid dat de getuige tevens degenewas die aangifte van die strafbare feiten had gedaan, brengt niet mee dat mr. X moest vrezen voor afbreuk aan de waarheidsvinding, wanneer hij de getuige zou benaderen.

Het hof betreft voorts in zijn beoordeling de wijze waarop mr. X de getuige heeft benaderd. Dat was onaangekondigd, telefonisch in zijn woning en eerst enkele dagen voor het verhoor door de rechter-commissaris. Een dergelijke wijze van benaderen van een getuige verdient bepaald geen aanbeveling. Niet is echter gebleken dat de getuige zich heeft laten beïnvloeden door de manier waarop mr. X hem heeft benaderd.

Alle omstandigheden wegend, acht het hof de gedragingen van mr. X niet van dien aard dat moet worden geoordeeld dat mr. X, door de getuige te benaderen op de wijze zoals hij dat heeft gedaan, de grenzen van hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt heeft overschreden. Dat brengt met zich dat grief 1 geen succes heeft.

Grief 2 strekt, naar het hof begrijpt, ertoe dat mr. X in zijn telefoongesprek met de getuige bij herhaling en met klem erop heeft aangedrongen dat de getuige niet bij de rechter-commissaris zou verschijnen. Mr. X zou in strijd met de waarheid hebben gezegd dat de rechter-commissaris ermee op de hoogte was dat hij de getuige opbelde en hij zou ten onrechte de suggestie hebben gewekt dat het ter beoordeling van de getuige stond of hij wel of niet bij de rechter-commissaris zou verschijnen. De getuige voelde zich, aldus klager, beduusd en geïntimideerd.

Mr. X heeft dit gemotiveerd bestreden. Hij heeft met klem weersproken dat hij de getuige heeft gezegd dat de rechter-commissaris ervan op de hoogte was dat hij de getuige opbelde. Hij heeft voorts aangevoerd dat hij aan de getuige niet meer of anders heeft gezegd dan dat, wanneer hij niets aan zijn verklaring had toe te voegen, hij contact zou opnemen met de rechter-commissaris en deze zou voorstellen van zijn verhoor als getuige af te zien.

Het hof acht niet bewezen dat mr. X de getuige heeft gezegd dat de rechter-commissaris ermee op de hoogte was dat hij hem opbelde. De door mr. X betwiste verklaringen in die zin van de getuige en zijn echtgenoot acht het hof daartoe niet voldoende omdat het hier gaat om verklaringen van rechtstreeks bij het telefoongesprek betrokkenen. Voor het overige lenen de door klager aangevoerde, en door mr. X bestreden, bezwaren tegen de wijze waarop mr. X het telefoongesprek met de getuige heeft gevoerd – suggereren, de getuige beduusd maken en hem intimideren – zich niet goed voor bewijslevering. Onder deze omstandigheden acht het hof geen termen aanwezig voor het (nader) horen van de getuige en zijn echtgenoot, zoals klager, zij het uiterst subsidiair, heeft aangevoerd. Grief 2 faalt.

Grief 3 faalt evenzeer.

Volgt

Bekrachtigt de beslissing van de raad.

GRIEVENDE UITLATINGEN OVER ADVOCaat WEDERPARTIJ

Raad van Discipline Leeuwarden, 11 juli 2002

(mrs. Giltay, Hemmes, Van der Kwaak-Wamelink, Meijer en Winkel)

Grievende uitlatingen over advocaat van de wederpartij.

- *Advocatenwet artikel 46 (3.3.1. Grievende uitlatingen)*
- *Gedragsregel 31*

Inhoud van de klacht

Mr. Y, advocaat van de man, klaagt erover dat mr. X, advocaat van de bewindvoerders van de echtgenote van de cliënt van mr. Y, zich in woord en geschrift jegens mr. Y onnodig grievend heeft uitgelaten door in zijn verweerschrift naar aanleiding van een door mr. Y in rechte ingediend verzoek, te stellen, hetgeen hij bij de mondelinge behandeling van de zaak bij de rechtbank heeft herhaald:

‘In de jaren 1998, 1999 en 2000 heeft er een discussie plaatsgevonden tussen mr. Y en de bewindvoerders. De wensen van de man (cliënt van mr. Y, *bew.*) zijn weergegeven in de brief d.d. 8 september 1999 van mr. Y, die als productie 4 aan dit verweerschrift is gehecht. De bewindvoerders merken op dat de bedragen, die de man wenst, later zijn verhoogd. De man wenst een bedrag ad f 100.000 ineens en een maandelijks bedrag ad f 2.000. De bewindvoerders hebben begrepen dat een (groot) gedeelte van het geld dat de man zal ontvangen zal worden betaald aan mr. Y (neef van de man, *bew.*). Naar het zich laat aanzien heeft mr. Y een persoonlijk belang bij de door hem in gang gezette procedure bij de rechtbank. De bewindvoerders merken op dat de man vanwege zijn zwakke begaafdheid makkelijk te beïnvloeden en te manipuleren is’.

Overwegingen raad

Een advocaat die meent in het belang van zijn cliënt in een geschil ten overstaan van een rechter mededelingen over de advocaat van de wederpartij te moeten doen, waardoor deze in een kwaad daglicht kan worden gesteld, zal zich terdege dienen af te vragen of die mededelingen op waarheid berusten. Aan het onderzoek daarnaar moeten strenge eisen worden gesteld en deze zullen strenger zijn naarmate de ernst van de over de advocaat van de wederpartij gedane mededelingen ernstiger zijn. In dit verband heeft mr. X het volgende gesteld. Zijn cliënten, de bewindvoerders, hebben gehoord dat de cliënt van mr. Y de bedragen die hij ingevolge een (te maken) afspraak zou ontvangen, voor een deel aan mr. Y moest afstaan. De bewindvoerders hebben dit vernomen uit de mond van de onder bewind gestelde echtgenote van de man. De bewindvoerders concludeerden hieruit, dat mr. Y een persoonlijk belang heeft bij de uitkomst van de door hem bij de rechtbank aanhangig gemaakte procedure. Indien waar, levert dit een ernstig verwijt aan het adres van mr. Y op. Mr. Y heeft echter één en ander als onjuist van de hand gewezen. Mr. X zal derhalve op zijn minst een begin van bewijs van de juistheid van de stelling, dat mr. Y een persoonlijk belang bij de procedure heeft, moeten leveren. Naar het oordeel van de raad is hij daarin niet geslaagd. Mr. X heeft de infame opmerking over mr. Y dat hij een dubbelrol speelt van horen zeggen. Daar komt bij dat de bron van de mededeling ligt bij de echtgenote van de man, die mr. X zelf als zwakbegaafd heeft gekenschetst. Van een gedegen onderzoek naar de juistheid van de bewering dat mr. Y een dubbelrol heeft vervuld is naar het oordeel van de raad ook geen sprake geweest. Mr. X heeft nog gesteld, dat hij slechts op verzoek van de bewindvoerders enige opmerkingen ten aanzien van de dubbelrol van mr. Y heeft gemaakt. Dit ontslaat hem evenwel niet van de plicht een deugdelijk onderzoek daarnaar te doen.

Volgt

Gegronde verklaring van de klacht, onder oplegging van enkele waarschuwing.

ONJUISTE OPROEPING DOOR RAAD

Hof van Discipline, 12 juli 2002, nr. 3603

(mrs. Zwitser-Schouten, Gründemann, Scheltema, Tonkens-Gerkema en Fjévez)

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 4 maart 2002

(mrs. Holtrop, Claassen, Eschauzier, Maat en Van Nispen tot Sevenaer)

Als gevolg van een onjuiste oproeping door de raad is klager niet in de gelegenheid gesteld om te worden gehoord. Daarmee is het essentiële rechtsbeginsel van hoor en wederhoor geschonden. Vernietiging en terugverwijzing.

– *Advocatenwet art. 46h lid 3 (Tuchtprocesrecht)*

Feiten

De plaatsvervangend voorzitter van de raad verklaart een klacht van klager kennelijk ongegrond. Na gedaan verzet verklaart de raad het verzet ongegrond. Klager stelt beroep in. In appèl blijkt dat klager bij brief door de griffier van de raad is opgeroepen voor een zitting van de raad op 'maandag 7 december 2002 te 13.40 uur'. De griffier heeft kennelijk bedoeld klager op te roepen voor de zitting van 7 januari 2002 te 13.40 uur. Op die zitting is het verzet van klager buiten diens aanwezigheid behandeld.

Overwegingen van het hof

Ten gevolge van deze onjuiste oproep is klager niet op de voet van het bepaalde in art. 46h lid 3 Advocatenwet in de gelegenheid gesteld om te worden gehoord. Daarmee is het beginsel van hoor en wederhoor geschonden. Nu het gaat om schending van een essentieel rechtsbeginsel dient de beslissing van de raad te worden vernietigd.

Volgt

Vernietiging van de beslissing van de raad en terugverwijzing opdat het verzet van klager tegen de beslissing van de plaatsvervangend voorzitter van de raad opnieuw wordt behandeld na behoorlijke oproeping van klager en verweerder.

TEKORTSCHIETEN IN KERNTAAK

Hof van Discipline, 12 juli 2002, nr. 3566

(mrs. Peepkorn, Boumans, Paulussen, De Kok en Creutzberg)

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 17 december 2001

(mrs. Van Boven, Brouwer, Grootveld, Hengeveld en Wiersma)

Het tekortschieten in de kerntaak van een advocaat: het behoorlijk voeren van procedures

- *Advocatenwet art. 46 (1.2 Vereiste communicatie met cliënt; 1.4.3 Andere tekortkomingen)*
- *Gedragsregels 4 en 8*

Feiten

Mr. X behartigt de belangen van klager in een ontslagzaak. Klager verwijt mr. X onder meer dat hij:

- de termijn voor het nemen van een conclusie van repliek heeft laten verlopen, klager daarvan niet op de hoogte heeft gesteld, en zonder overleg met klager pleidooi heeft gevraagd;
- klager op een te laat tijdstip op de hoogte heeft gesteld van de datum van de mondelinge behandeling;
- klager er niet van op de hoogte heeft gesteld dat hij niet op de mondelinge behandeling zou verschijnen.

Eén jaar eerder behartigde mr. X de belangen van klager in een tegen klager aangespannen kort geding. Klager beklagt zich er tevens over dat mr. X toen zonder bericht van verhindering niet op de zitting van het kort geding is verschenen.

Mr. X verschijnt niet ter zitting van de raad. Kort voor de behandeling van de onderhavige klachtzaak heeft een andere klachtzaak tegen mr. X gediend. Daarbij heeft mr. X zich er toen op beroepen dat hij wegens medische omstandigheden niet in staat was ter zitting van de raad te verschijnen. De raad heeft toen aan mr. X medegedeeld dat hij diende zorg te dragen voor een medische verklaring waaruit zou moeten blijken dat hij om medische redenen niet in staat was de behandeling ter zitting bij te wonen. Voorafgaand aan de onderhavige zaak heeft mr. X de raad bericht dat zijn huisarts niet bereid was om een doktersattest af te geven aangezien hij van mening was dat dit een ontoelaatbare inbreuk vormt op het medisch geheim in algemene zin en zijn plicht tot het bewaren van een medisch geheim van een arts in het bijzonder. Voorts kondigt mr. X aan dat hij zijn internist nog om een medische verklaring zal vragen doch dat hij vermoedt dat deze op dezelfde gronden zal weigeren een verklaring af te geven.

Overwegingen raad

Algemeen

De raad acht het onaannemelijk, dat mr. X zijn huisarts heeft verzocht te verklaren over de vraag of mr. X medisch gezien in staat moest worden geacht een zitting van de raad bij te wonen, omdat in een zodanige verklaring geen uitspraken behoeven te worden gedaan die de geheimhoudingsplicht van de arts raken. De raad heeft geen reden gezien de behandeling van de klacht aan te houden.

Ter zake van de klacht

De raad stelt vast dat mr. X de termijn voor het nemen van een conclusie van repliek heeft laten verstrijken en dat niet aan klager heeft medegedeeld maar slechts aan klager heeft medegedeeld dat hij pleidooi had gevraagd, waardoor hij klager een onjuiste voorstelling van zaken heeft gegeven. Voorts stelt de raad vast dat mr. X klager te laat heeft geïnformeerd over de datum van de mondelinge behandeling en dat mr. X klager te laat er van op de hoogte heeft gesteld dat hij door ziekte verhinderd zou zijn de mondelinge behandeling bij te wonen.

Disciplinaire beslissingen

Ten slotte stelt de raad vast dat mr. X zonder bericht van verhindering niet is verschenen op de zitting in kort geding van één jaar eerder.

Ten aanzien van de op te leggen maatregel

De raad heeft mr. X bij beslissing van 20 januari 1997 en bij beslissing van 26 mei 1997 de maatregel van enkele waarschuwing respectievelijk berisping opgelegd. Het Hof van Discipline heeft mr. X bij beslissing van 12 juli 1999 de maatregel opgelegd van voorwaardelijke schorsing in de uitoefening van de praktijk voor de duur van 2 maanden. Bij beslissing van 23 augustus 1999 heeft het Hof van Discipline een door deze raad bij beslissing van 18 mei 1998 opgelegde maatregel van enkele waarschuwing bekrachtigd. Bij beslissingen van 22 januari 2001 is telkens de maatregel van schorsing in de uitoefening van de praktijk voor de duur van 2 maanden opgelegd tegen welke beslissingen beroep is ingesteld door mr. X.

Een cliënt die een zaak ter behandeling opdraagt aan een advocaat, verlaat zich op de kundigheid en de zorgvuldigheid die hij van een deskundig en toegewijd raadsman mag verwachten. Het is bijzonder laakbaar dat mr. X niet alleen ter kortgedingzitting maar ook ter zitting die was vastgesteld voor het voeren van pleidooi, verstek heeft laten gaan zonder klager tijdig te informeren. Evenzeer is in hoge

mate verwijtbaar dat mr. X klager verkeerd heeft voorgelicht nadat de termijn voor het nemen van een conclusie van repliek was verstreken. De raad stelt vast dat mr. X tekort is geschoten in de kerntaak van een advocaat, namelijk het behoorlijk voeren van procedures. Mede gezien het tuchtrechtelijk verleden van mr. X acht de raad het opleggen van een schorsing in de uitoefening van de praktijk gedurende een periode van 4 maanden passend en geboden.

Volgt

Gegrondbevinding van 3 klachtonderdelen en oplegging van de maatregel van schorsing in de uitoefening van de praktijk voor de duur van 4 maanden, geheel onvoorwaardelijk.

Overwegingen hof

Het hof stelt vast dat mr. X geen grieven heeft aangevoerd tegen de door de raad vastgestelde feiten en dat het onderzoek in hoger beroep niet geleid heeft tot de vaststelling van andere feiten dan wel tot andere beschouwingen en gevolgtrekkingen dan die vervat in de beslissing van de raad, waarmee het hof zich verenigt.

Volgt

Bekrachtiging van de beslissing van de raad.

(advertentie)

WERKEN AAN EEN RECHTVAARDIGE SAMENLEVING

Werken in de advocatuur is voor ons geen doel op zichzelf. Het gaat ons om het verlenen van sociale rechtshulp. Dat doen wij al meer dan 25 jaar. Gespecialiseerde medewerkers verlenen rechtshulp aan onze doelgroep, met een kritische blik op het recht en de samenleving. Onze betrokkenheid bij de organisatie en het werk is groot. Daarom werken wij ook op een democratische manier samen. Het is, denken wij, meer dan 'een baan'.

Het Advokatenkollectief Rotterdam zoekt een advocaat

Bij voorkeur heb je enige ervaring in de advocatuur, maar dit is niet perse noodzakelijk. Je zult deskundig begeleid worden. Voor onze continuïteit en kwaliteit is het wel belangrijk dat je bereid bent je voor minimaal 5 jaar te verbinden. We verwachten dat je in Rotterdam (een steeds leukere stad) woont. Of komt wonen. Informeel samenwerken gaat bij ons vanzelf.

Binnen het Advokatenkollectief werken wij in loondienst, waarbij het salaris nu ligt tussen € 1681,53 en € 3536,08 bruto per maand.

Voor kinderopvang hebben wij een regeling.

Zoals je misschien al begrepen hebt: een lease-auto zit er niet in.

Ben je enthousiast, stuur dan je sollicitatiebrief + CV voor 30 november 2003 naar,

Advokatenkollectief Rotterdam

Grooswijkse singel 34 3094 CJ Rotterdam

Telefoon: 010 - 465 03 66

t.a.v. Ria van Severen

E-mail: info@advokatenkollectiefrotterdam.nl

Advokatenkollectief Rotterdam